

NOVEENGEBED

ter ere van de Dienaar Gods

Pater **TITUS BRANDSMA**, O.Carm.

Goede God, Gij wilt in Uw heiligen worden vereerd, omdat zij door hun deugdzaam leven en door hun heldhaftige navolging van Uw Zoon, onze Heer Jezus Christus, ons zo krachtig aansporen hun voorbeeld te volgen. Verlicht ons verstand en doe ons hart ontvlammen in zuivere liefde tot U, zodat ook wij rechtvaardig en heilig mogen leven op aarde. In die gesteltenis hopen wij de gunst te verkrijgen, die wij van Uw vaderlijke goedheid vragen om de verdiensten en de voorspraak van Uw trouwe dienaar Titus.

Moge Uw Heilige Kerk hem, ter ere van Uw Naam, spoedig opnemen in de rij van Haar Zaligen. Dit vragen wij U door Christus onze Heer. Amen.

In het belang van het proces ter zaligverklaring verzoeken wij, alle gunsten en gebedsverhoringen, toegeschreven aan de voorspraak van Pater Titus, IN NEDERLAND te willen schrijven aan: P. P. Starmans, Vice-postulator, Steenstraat 39, Boxmeer; in BELGIE aan de Eerw. Zusters Carmelitesen, 2 Trooststraat, Vilvoorde.

De Dienaar Gods
Prof. Dr. TITUS BRANDSMA O.Carm.
gestorven in Dachau.

VOOR HET BEELD VAN JEZUS.

O Jezus, als ik U aanschouw
Dan leeft weer, dat ik van U hou'
En dat ook Uw Hart mij bemint,
Nog wel als UW bijzondere vriend.

Al vraagt mij dat meer lijdensmoed,
Och, alle lijdens is mij goed.
Omdat ik daardoor U gelijk,
En dit de weg is naar Uw Rijk.

Ik ben gelukkig in mijn leed,
Omdat ik dit geen leed meer weet.
Maar 't alleruitverkorenst lot,
Dat mij vereent met U, o God.

Och, laat mij hier maar stil alleen,
Het kil en koud zijn om mij heen,
En laat geen menschen bij mij toe,
't Alleen zijn word ik hier niet moe.

Want Gij, o Jezus, zijt bij mij,
Ik was U nimmer zoo nabij,
Blijf bij mij, bij mij, Jezus zoet,
Uw bijzijn maakt mij alles goed.

Gedicht door Titus Brandsma O.Carm.
in de Scheveningse gevangenis
12—13 Februari 1942.

PATER TITUS BRANDSMA O.Carm.

Hij werd geboren op 23 Februari 1881 bij Bolsward in Friesland, trad in de Orde van de Carmel in 1898, werd priester gewijd in 1905 en was van 1923 tot 1942 hoogleraar te Nijmegen.

Hij stierf op 26 Juli 1942 in het Concentratiekamp van Dachau, omdat hij de vrijheid van het Katholiek Onderwijs en de Kath. Pers tegen het Nationaal-Socialisme verdedigd had.

Ondanks zijn talrijke voorname functies en zijn drukke werkzaamheden was hij steeds eenvoudig, hulpvaardig en gedienschtig voor iedereen. Zijn gehele leven was één apostolaat; niemand deed tevergeefs een beroep op hem. Onder de mensen ging hij rond als een man van vrede en liefde.

In moeilijke uren was hij een steun voor de bisschoppen. In gevangenis en concentratiekampen bleef hij altijd opgewekt en behulpzaam; hij kende geen haat, alleen goedheid. Lijden en dood voor de verdediging van het H. Geloof aanvaardde hij rustig uit Gods hand. Zijn geest spreekt duidelijk uit het gedichtje, dat hij in de gevangenis schreef.

„Hij heeft zijn leven voor de Kerk geofferd” schreef Kardinaal de Jong bij het vernemen van zijn dood in Dachau. Het proces ter Zaligverklaring is begonnen.

Giften ter bestrijding van de onkosten van het Zaligverklaringsproces kan men zenden aan het „TITUS BRANDSMAFONDS”, Steenstraat 39 BOXMEER, giro 639159 — en in België aan de Zusters Carmelitessen, 2 Trooststraat, VILVOORDE. P.C.R. 1.09591.

Aan dezelfde adressen zijn ook Noveenboekjes verkrijgbaar: „In Pater Titus' leerschool”, à 30 cent, of 5 Fr. B.